

חאמו לאמרו ואיכ כציכול לא סולרכו לפסוק כפי סכלם וזיש מהו וישכ שישכ פחלמם ונחפלהם הוי יכול לטנות רלון הנורא כציכול . וזה לדעתו מה שאמרו ולמי הי ישיבה בעזרה לכתן גדול שנאמר ועלי יושב על כסא וסיניו שהכהיג שחור הכנחח משמים ועלי נזרקוהו הגדולה לו היתה ישיבה שנאמר ועלי הכסן יושב על כסא לפני ד' והייתי שוכה לעולה וז . וזנה יחסיש קושים החוס' סם דנאחל לשאר כהיג לא היה ישיבה רק לעלי נזכר שהיה חסם גדול מאלו דווקא :

בעת

הייתי צנעוראן הראה לי אימ הרב הגאון כיי מיש הרעצים פ"ב מועילה שלמים שנחעצרו צנכור ומעשר הריו ירשו עד שיקחאצו ויפדה ויאלכל כצבור ומעשר וכחם הלחיים סם דרפדה איל רק שיעה ער שיקחאצו ויאלכל כצבור ומעשר גיש ועיז כחם אימ נגליון הרעצים הראו חומה דמחא שלמים סם ולרכין דריון . ואמרוי זה דנאחל הלשון שלמים שנחעצרו צנכור ומעשר שמועם דהצבור והמעשר על מרציון כדרייקי גיש כל הוצחם שנחעצרו ואקשי . ולנצל צרובא ואמרו דנע"ח אינן כדחין ולפיז אחר שיערו עד שיקחאצו ואילו חשיבון סוב בעל צרובא וסוב איל פדיוה ועיין מיש החוס' גיש כל הזנחים כנלפני"ד וליע בהחוספתח שמועם מוקור דברי הרעצים . ראיחי מיש צנ"ס כנז"ס מהד"ס חלוי"ס ס' קי"צ שהקשו לו מיש החוס' בקידושין דף ל"א להוכיח דשק"ס מצרכות על מיש שז"א דלא"ס חלי" סמח רב יוסק והא פטור מכל המלות ומשמע מזה דקומח פטור אף מדרבנן דלא"ס לא קשה מרז יוסק והרי צנ"ק ס"ז כחצו בעלמם דמדרבנן מיהא חייב צמיע שז"א דלא"ס יהי ככחי ע"ס סדרחק ולפני"ד דבריס כפסען דפסיר דייקו החוס' דעל מיש שז"א כסיס מצרכות ול"ס ללא חסא דברדך זכרה שרי כמ"ס החוס' גייה דף ל"ב דלמתי יקשה הילוך חייב דבנן לקומח צמיע שז"א והרי על כל המלות דרבנן מדרבנן ומכ"ס מלות דאורייתא ורבנן מחייבו והרי יעצור על לא חסא ולומר דיחסייז ולא יצק אכחי קשה למה שמח והוא מפסיד הצרכות וע"ס דכל שז"א דרך זכרה ונפלה ל"ס לא חסא ואיכ מועילא כסיס כמי מצרכות אצל לעולם דקומח מחייב מדרבנן כמ"ס צנ"ק ודברי החוס' כנז"ס מכל לר . ומיש צנז"י סם צנו הרב ז"ל צסם הפרמי"ג שכתב בהקדמה ללוח"ס דקומח חייב צמלות ל"ה וראיחי צמלות רועים שכתב עליו דלא מלא . הכה אין לפני הפרמי"ג אצל צמלות הוא שנית חוס' רי"ד צספר המכריע דנ"ל"ס מחייב קומח יע"ס . דברים דף פ"א מפני דקרי לנכסי אמרי כנז כחצחי זהו וכמה נראה ע"ס שמואלתי צמפרס דב"ה א' ס' צ' על פסוק חמון דהחמור צמחלה נאס ולצנ"ק נעשה מכווער ולכך החסי קרו לאינסי חמרי דנע"ס כ"ז שמועלין דעמן מחלופסת והוא כמו חמור העשעה אח"כ מנוגה ולכך אין מלויין שיהי ציניסם תלמודי חכמים שהרי הצניס קריון אחרים כמזכר דנציאל וצממה מקומות ואיכ בס סם צמחית איכס כליס כהחמור שנחמלה נאס ולצנ"ק נעשה מכווער :

עוד

הראה לי אימ הגאון כיי דברי החוס' צעיריון דף ק"א ע"ב שכתבו צהא דאמר רבא פלגא ל"ס דחם לנא דר"ע צעיריון וכחחו החוס' צסם רש"י דק"ל כדברי המיקל צעיריון ותחמיון דרבנן כדפרישם צמי שהוליוחו דף מ"ו ועיז חמה דמשמע דלכך הלכה כדברי המיקל צעיריון משום דתחמיון דרבנן והרי החוס' דייקן סם דנ"ס אף אי תחמיון מדאורייתא הלכה כדברי המיקל צעיריון מדקאמר אי תחמיון דרבנן מה כ"ס צין יסוד צמקוס יסוד או צמקוס צניס ומשמע ה' אי הוי דאורייתא הוי כירח מלי המיקל צלכה כדברי המיקל צעיריון דר"ק אף אי תחמיון דאורייתא הלכה כדברי המיקל צעיריון ומזה הוכרחו גס מה שאמרו הלכה כדברי המיקל צלכל דף ציוס ראשון דהוא דאורייתא ג"כ הלכה כדברי המיקל צלכל צ"ס הרי מנואר איפכא . והנה צמאסית ההקשה אמתי דק"ל להחוס' דף ק"א צמה דאמרו פלגא פירש"י שזא לחלוק על דברי חכמים והרי רב לא ק"ל סבלל דהלכה כדברי המיקל צעיריון כמיס הרעצ"י ציקויי"ו צעיריון דנע"ס אחר להחיה להי כ"ל ועיין מהרש"א מה שהקשה וכחצ ציד דוד צסם הרעצ"י דרב לא ק"ל כ"ל דהלכה כדברי המיקל צעיריון ואיכ ע"ס מה זה דקרי ל"ה פלגא אס ק"ל כנז ועיכ חוס' החוס' דתחמיון דרבנן וציד"ה הלכה כדברי המיקל צעיריון אי תחמיון דרבנן : וכבור אימ אחר דק"ל להחוס' דהרי מר יסודא אחר בו צה כי הוכח דלשחרי ואיכ כיוו דהלכה כדברי המיקל צעיריון היינו אס כנז נעשה אצל לכתחלה למה לא יעשה בן שיהיה יולא אף הרעיה דתחמיון ולכך חוס' החוס' דתחמיון דרבנן . ואי חוס' החוס' צמקוס דף י"א וצנכרות דף י"א וחוס' י"ע לחלק דלף דאסור לעשות כדברי צ"ס אצל צמקוס שגס צ"ה מודיס שרלי לעשות כגון לחזור למקומי צמח"ס צמנה צצ"ה חז למקומי כגון לעשות כצ"ס איכ בס כל"ס י"ס חוס' לעשות כמלון דתחמיון ולכך הוכרחו החוס' להוס' דתחמיון דרבנן . ומיהו לפעני"ד אכחי קשה דאיכ מה הועי"ו צמחיון דרבנן הא לעשות ספק דרבנן לכתחלה גס כן אסור ועיין צמון אצרהס קיוון חס"י ואף כ"ס אין עושין לכתחלה ועיין שו"ת מהר"ע ודוחק לומר דבאן הוי כ"ס דרבנן וגס אכחי קשה מיש כדפריש"ס והרי סם לא כנצא"ר א"ס ואדרבא מנואר להסיק אף לפעני"ד נראה דבר דבור דנהה כנז אחר כחא דהחיה להחיר דלי"ס כח גדול ע"ס ולפ"י נראה ל"י דזה צמק דאורייתא אצל דרבנן אדרבא כחא דאיקסור עדיק דלהחיר יכול להחיר מוסק דרבנן וסם הוי מוקלס דתחמיון כמו בדאורייתא כמ"ס החוס' יסניס צצילה דף ג' . ולפ"י נראה ל"י אדרבא להסיק אס תחמיון דאורייתא אדרבא י"ס יסר למפקס הלכה כדברי

מרים ותי צמריא מרים וליע והנה צמח"י סם הקשה על מיש צמח"יא דלל"י חמסס דמחא צמח"ס ח"ל מוסס דליוו חמור ויכיוקוטפסרס אדרס חמור ע"ס וכיכ צמח"י חולין קיח ד"ס ולי וצמח"ס לפי חמור"י החוס' צציון דף ט"ז צסם ד"ה ולפני"ס חמור"י חוצא צצ"י ס"ס רי"ל ל"ק הקוס"א וליע סוב מללחי צציו"ס נע"ס ס' כיד דסלרין דלי"ק הציא מן סנהר ודלי הוא חמור ונחמיונה טלל אכר דברי חמור"י חמ"ל וליע . סם אחר ריד קפדיוו אמנא עיין רש"י ספירס דהיינו כלי שלס וחמור"י פירסו מנא היינו רצני"ס וליע דלדברי חמור"י לא נזכר כלל דנע"ס שיהי סלס וליע . פרק הנוחא איסרמא לאחר י"ב חרס אחר- צנ"ק מוחי המחיס עיין חמור"י וליע היכן איסח דכלי צצ"ח מתי"סא וצצ"ח מוכר לאחר יצ"ח אצל לא לענין כלי וגס צמ"ק ח' מנואר דמח משהכח לאחר טלס"ס יוס וליע . סם אחר רי"צ אס צמ"ס קס"ס מנ"ק על כל פסס ופסס עיין צמחיו"ס אכחי סם מה שהקשה מיש הגדול ולקמא דסם לא נחמ"ס הענין איכ וי ככל רנע יצק אצל אצל נחמ"ס עיין חמור"י אכחי אצל אצל נחמ"ס דלא שידך לומר וי אין לו גבול דהא יס גבול כסלל יחדש עין ומער דווקא . סם אחר רש"י צמ"ס מנ"ק על הרע"ה מנין הטובה ועל הטובה מנין הרע"ה צמ"ס מפרס לה והוצא צמור"י ולפני"ד י"ס לפסס לשון המסנה כפסיוו דנהה הוצא כספר דברי חמ"ס פ' וירא צסם הגאון חמ"ס מוחי שמועל"ק ז"ל אצריק ניקולשפורב צמ"ס ולא חסכה אס צנ"ק אס יחדך מוחי ולא כחצי אסר אהצס ואחר הוא דהנה צמה שעקד ליחמק צורלי לא נחמיון רק לשם ד' אמנא צמה שכלטוה לזל יסמחיהו לעולה זה הי מוקס סיחמיון להטות מזה והעיד הכחצו כי גס מה שפס"ק אס צנו לעקדה והי מוחי היינו משלח לו"ו הנוורא ועי" סייס שוחר קשה על הארס ציוס עוב להסמיון לשם ד' מלקבל עליו יקורים יע"ס ועי" אמר כאן חייב ארס לצנ"ק על הרע"ה מנין על הטובה ועל הטובה מנין על הרע"ה מנין ארס להטות על הטובה והיינו שיהי סלס רק לשם ד' . כן יכיוו ד' לקייס המורה והמורה הכל לשם ד' . סיימתי ציוס וא"ו עשיק ח"י א"ך מרחשוון סנה חמ"ק :

תשובה נב

היום היה אולי הרב הדרשן מוה"ר ארי"י יוסף שווארץ צא"ר מוסקאליא ואחר ל"י צסם הגאון סהנא אצ"י מוהרמיו ז"ל צמ"ס יגדלו לו צניס האחוזה והסנולא והי הכן הצבור לשנוחא וקשה דחמלה אחר סחיה . ל"דו לו ואכ"כ אחר שהצבור הוי לשנוחא ואחר הוא דמסכהס שהסנולא נחמנה וילדה והסנולא ילדה ל"י נמלל וסנולא היי סווח אצל הסנולא היי לשנוחא מוקדס ונמלל לענין הצבור כיון שהיה ראשית אחר זה י"ס לו דין צבור אף שילדו סחיהס כחמ"ר . ולפני"ד זה אינו דייקר תלוי בלידה דמן העצור ליכא ראי דהי יכול להיות שמתקבל ואיכ כל שילדה האחוזה סנה אחר קודם הוא הצבור ורואי צמרה מעשיו ויעקב סכל סזה ילא ראשון הוא הצבור ודיק" . עוד אחר צמה דאמרו צמח"י דף צ' דש"ס מוחות כחיסם מעצילין אחרו ופירש"י דהוי הנוחא ועי" אחר ריכול להיות סזה אינו הנוחא דנהה הפרכה היי מיש צמלה ורננה כ' והנה כנז נודע דמלה סל מוקדס היי צה חמשה טפחים ולפי"ז כל שצרכה מיש ואיכ היי מכל לר רי"ס טפחים כי חמשה פעמים מיש הוא רי"ס ואיכ משני הליד"ס היי סיו וצמחה כי חמשה פעמים כ' הוא מלה ומשי הליד"ס היי רי"ס ואיכ סך הכל היי סנה מוחות טפחים וכשסלש מוחות כחיסם חסוק היה כל אחר חופס צשני דייס כל יד טפח והי" סלשה מוחות כחיסם חסוק סנה מוחות טפחים ואיכ לא היה הנוחא ועי" אחר דהנוחא היי מה סה"ס משמוס"ס וססיס רנור עני"ד . ולפני"ד רש"י דקדק הינצ דנהה רי"צ"ן צסם שמואל אחר הפסח ונפן ופרכה דברי חכמים לשון הנוחא ומשמע ל"י לרש"י דהנך סלשה הן הנוחא אחר וכסחקרק צכל הנוחא מלה סזור חמשה סלשה מוחות ולכך דקדק רש"י דגס כלי הנוחא מחמה סלשה מוחות . ורואי צמרה נראה לפעני"ד דנהה החוס' הקשו למה לא חסוב הך דכוס סל זהו ומיש דתחמיון דהו לנך דכוס סל זהו הוא חמור דכאן לא דהו ולמה לא חסוב ולפני"ד אכחי ספיר צמח"א נדנהה רק דכאן נלה לחסוב דק הנוחא דש"ס מוחות : עוד אחר ל"ה הליס צסם ס"ב הגאון אצריק סטאליסל"ז צמ"ס צמנה שהסכה יוצב ודורס וכל העס שמועני הקצ"ה מוחל ענוסיהס וחמה דהא המנהג אינו כן דגס חכסס עומד ואדרבא הרבה שומעין יוסבין . ועי" אחר ע"ס מה דאמרו והוא יוסב צוקס לעמוד איל הקצ"ה אחר קיוון לצנ"ק צמנה שיוסבין דרין הקצ"ה כלל עליהס ואחר הוא דהכונה דמי שזור יוסב הורה סהא צמ"ה י"ס וסריון וזה שנוער הוא העבד שמוע" . והנה אצרהס ע"ס סלל מל אס הוי הנוחא מלה הקצ"ה אצל מוחל כנז אחרו הקצ"ה גזר והל"ק מנצל איכ הוא כציכול היוסב והקצ"ה כציכול העומד ו"ס צוקס לעמוד איל הקצ"ה כמה זכיס סחיהס העומד וסמה קיוון לצנ"ק סה"ד כפי אסר יגדלו היי סם היוסב"ס והקצ"ה כלל עליהס כפי אסר יגדלו סם יי"ה היי אף סלל כיוונו אל האמח ודפסח"ה . ואי אמרתי צמח"י דה הכוונה צמנה שאמרו כיוונו דף מ' דלין ישיבה צמרה אלא מלמדי צ"ד צלבר והיינו דעורה סחיה סחיה סורה אז אין ישיבה כי כלס עומדים צמרה רק למלמדי צ"ד ססס הוי הצ"ד כמ"ס מלמדי צ"ד דינו לזקק משפט ואיכ הוי לסם ישיבה ועיין בחוס' סם ש"ס ריעה סמל"ב צ"ד ק"ב לא הוי ישיבה צמרה רק מן לעורה והיינו לפי שצמנה גופא הקדושה סורה כ"ס עד שהיו מכוונים